

ДО ЕДИН ОСЪДЕН: ЗА ЛЪЖЕСВИДЕТЕЛСТВОТО

Осъден си на затвор. Сега седиш в килията и мълчаливо пресяваш своя живот като през дребно сито. Чудиш се как бързо се е развило всичко, сякаш кълбо се е търкулнало от хълм. Дните ти са текли мирно; и благополучно, докато не си лъжесвидетелствал в полза на своя брат. Самооправдавал си се: брат ми е! На кого друго ще помогна, ако не на него, та макар и с лъжлива клетва? Такива мисли са се въртели в ума ти и с тях си се защитавал пред съдиите. Но един съдия ти е казал: „В края на краищата всички сме братя. Какво ще стане, ако всички започнат да постъпват като теб?“ Едва тогава си разбрал, че тези грешни мисли са те довели до престъпление.

Веднъж един лъжесвидетел ми разказа следната история: „Дадох лъжливо свидетелство заради един вол. Но нямаше да ме осъдят, ако аз сам не се бях предал на съда. А трябваше да се предам, защото човешкото наказание е по-леко от Божието. В продължение на две години след моето лъжесвидетелство домът ми се превърна в ад. Първата беда, която ме сполетя, беше тази: воловете ми, впрегнати в колата, паднаха в пропаст и така ги загубих -и тях, и колата. С тази вест ме посрещна жена ми вечерта на същия ден, когато след даденото от мен лъжливо свидетелство се върнах от околийския център у дома. След няколко седмици гръм удари кошарата ми и уби всичките ми овце. Два пъти ме ограбиха крадци. Жена ми започна да слабее взех пари назаем за лечението ѝ, но тя издъхна в мъки. Едното ми дете, дотогава напълно здраво, се разболя тежко, започна да получава припадъци денем и нощем, да изкарва пяна от устата си и да скърца със зъби. Обеднял затънал в дългове, отчаян, един ден се оплаках на мой приятел от злата си съдба. А той ме попита: „Да не би някога през живота си да си свидетелствал лъжливо?“ Въпросът му ми дойде като гръм от ясно небе. Аз сякаш се пробудих като залят със студена вода, спомних си всичко и всичко ми стана ясно. Без да отговоря нищо на приятеля си, незабавно отидох в съда и всичко си признах. Излежах присъдата си и сега започнах отново да устройвам живота си. Но веднъж завинаги се научих да се боя от Бога.“

Виждаш ли колко беди могат да сполетят лъжесвидетеля? Защото Божият закон, брате мой, е като огън: не можеш да го погазиш и да не се изгориш. Когато нарушиш недодяланите човешки закони, които се сменят така често, както гората сменя шумата си, спохождат те неволи и мъки. Колко повече, когато погазиш огнения и вечен закон на Живия Бог.

Не лъжесвидетелствай! е Божия заповед, написана и в двата Завета -Стария и Новия. Не е дребна работа да изречеш лъжа пред лицето на Бога и Божиите ангели. Не е дребна работа да застанеш гологлав пред Кръста и Евангелието и да извикаш: заклевам се пред Живия и Всемогъщ Бог, че

тази истина е лъжа или че тази лъжа е истина - и нека Бог ми въздаде по моята правда. Не е чудно тогава, че Бог на истината и правдата удря със Своя бич лъжесвидетелите - един по ръцете, друг по краката, трети по очите, четвърти по близките му, пети по добитъка му и т.н. Сред нашите съседи има жив пример за това, как невидимият Божи бич ударил един лъжесвидетел по очите. Този човек дал лъжлива клетва заради едно парче земя, голямо колкото черга, което заплатил по-скъпо от милиони жълтици, защото го заплатил с душата си. Ходил преди това по своята нива леко и свободно, но щом прекрачил от нея върху това проклето парче земя, изгубил зрението Невидимият Божи бич го ударил по очите. И ето, сега седи сляп край своето огнище.

Ето какво се случва по Божия свят с онези, които мислят, че светът е техен, а не Божи.

А ти чети Светото Писание и имай страх от Бога. Тогава ще се просветиш и занаяпред всичко ще ти бъде добре. Милост и мир от Бога!